

Bijna elke Franse Charolaisveestapel bezit de Cadouxbloedvoering.

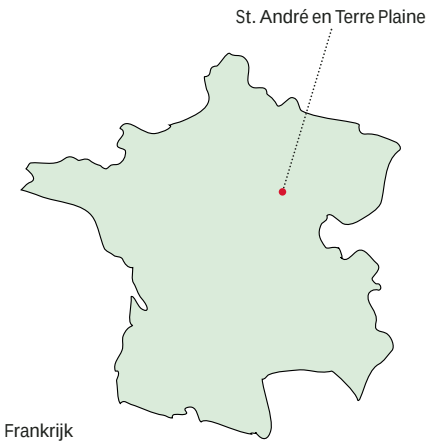
Dit is in eerste instantie de verdienste van de grondlegger van het bedrijf, Bernard Cadoux, die recent het prestigieuze ereteken van de Orde du Charolais mocht ontvangen voor zijn opmerkelijke fokkerscarrière.

Het Charolaisras, de Rolls Royce van de Franse vleesrassen.' Zo kopte het gerenommeerde Franse boulevardblad Paris Match naar aanleiding van het Franse landbouwsalon SIA vorig jaar, met een tweepaginagrote foto van Charolaiskoe Noblesse, een echte Rolls Royce en... de familie Cadoux. Wie Charolais denkt in Frankrijk, kan nauwelijks anders dan maatschap Cadoux erbij denken. De fokkerij van Bernard Cadoux en zijn vier zonen is sinds jaar en dag een notoriëteit in het ras. Meer dan twintig jaar gaan ze met hun fokvee naar nationale keuringen. De titels die hen te beurt vielen, zijn nauwelijks op te sommen. Vanwaar dit succes? Bernard Cadoux (76) zegt zelfverzekerd: 'In het zuidelijk gelegen fokgebied Saône-et-Loire heb je het vleestype, in het meer noordelijke departement, de Nièvre, het fokkerijtype. Deze verschillende typen hebben in het ras altijd bestaan, maar de Cadouxfokkerij is het juiste midden.' Om deze fokkerijdoelstelling vast te houden werkt het fokbedrijf met 18 dekstie-

ren, jongere en oudere. 'Jonge stieren worden hier niet eerst getest', geeft de fokker aan. 'Wij zetten ze bij wijze van spreken met onze ogen toe in. We maken wel één-op-éénparingen', vervolgt Cadoux het gesprek. 'Dat is de kracht van onze fokkerij. We vangen het sperma op van de stieren en benutten het via KI. De koeien die tijdens de stalperiode in aanbindstallen staan, worden overdag losgelaten. Zo kunnen we gemakkelijk de bronsten detecteren en insemineren. Enkel bij niet-drachtig bevonden dieren kunnen de stieren zonder enige planning hun natuurlijke gang gaan op de weiden.'

Bernard Cadoux: 'Cadouxfokkerij is het juiste midden'

Frankrijk

Poolster aan de Charolaishemel

Bernard Cadoux: 'Eén -op-éénparing is onze fokkerijkracht'

Vanwege de succesrijke fokkerij bezit bijna elke goede Charolaisveestapel in Frankrijk de Cadouxbloedvoering. Cadoux is als het ware de Poolster aan de Charolaishemel. 'Dat is eigenlijk wel een probleem', geeft Bernard Cadoux toe. 'Het is de keerzijde van de medaille dat het voor ons echt moeilijk geworden is om goede stieren te vinden zonder enige inteelt te plegen.'

Om beurt op wacht

Bernard Cadoux startte de Charolaisfokkerij in het voorjaar van 1958 met de aankoop van één vaars en één stier op een fokveeverkoop te Montbard. De vaars, Olympe genaamd, behaalde in de herfst van datzelfde jaar reeds het nationaal kampioenschap bij de jeugd. Deze overwinning betekende meteen de aanzet tot het kruisen van het roodbont gevlekte dubbeldoelvee van het ouderlijk bedrijf in

St. André en Terre Plaine met Charolaisbloed. De veestapel werd uitgebreid met de aankoop van enkele stamboekdieren. Ook het gezin Cadoux werd omvangrijker: zes kinderen, waaronder vier zonen, zagen het levenslicht. Philippe, Pascale, Jean-Michel en Claude namen gaandeweg hun plaats in het bedrijf in. Vandaag de dag wordt het bedrijf met 260 Charolaismoeders, waaronder 40 elitestiermoeders RR4S, door hen in maatschap gerund, evenwel nog steeds onder het toezicht van vader Bernard. 'De moederdieren zijn verdeeld over vier stallen. Elke zoon heeft de verantwoordelijkheid over één stal. Maar tijdens de afkalfterperiode is er geen onderscheid. Elke zoon neemt een beurtrol op zich van twee uren. Om de twee uur zijn ze van wacht.'

Bovenaan exterieurladder

'Wie beweert dat kampioenes geen kampioenes fokken?', herhaalt vader Cadoux retorisch de vraag, terwijl hij een bedrijfs-

Kampioenenbloed met links Noblesse en rechts Royale

zien. Noblessedochter Royale behaalde enkele maanden terug het algemeen kampioenschap op de nationale te Marault. En Pedro, goed voor een gewicht van meer dan 1600 kilogram, werd algemeen nationaal kampioen in Marault in 2004. Zijn nakomelingen Record en Un Fameux zijn op

wikkeling en 74 punten voor functionele kenmerken. In het ras stonden de stieren in 2003 gemiddeld op respectievelijk 57,3, 60,2 en 60,8 punten voor deze kenmerken.

Beide voeten op de grond

Het overwicht in de fokkerij weet de fami-

lie Cadoux commercieel goed te benutten. Jaarlijks organiseert zij twee opendeurdagen op het bedrijf: tijdens de weideperiode en tijdens de stalperiode. 'De klantenkring reikt van het Verenigd Koninkrijk tot China', vertelt Bernard Cadoux glimlachend en trots. 'De transportkostprijs voor een stier die naar China vertrok was even hoog als de aankoopprijs. Nederland hoort er als afzetgebied vooralsnog niet bij, België al wel', besluit de fokker met een knipoog.

de goede weg en behaalden reeds een 1a-prijs. Het fokbedrijf staat bovenaan de exterieurladder van het ras. Het vrouwelijk vee op het bedrijf scoorde bij de bedrijfsinspectie in 2003 voor bespiering gemiddeld 62 punten, voor ontwikkeling 75 en voor functionele kenmerken 72 punten, tegen respectievelijk 54,1, 60,3 en 63,3 punten voor het rasgemiddelde. De stieren op het bedrijf deden het nog een stuk beter met een gemiddelde exterieurscore van 73 punten voor bespiering, 79 voorskeletont-

Op 30 maanden weegt Martiniquedochter Tulipe 1100 kilogram en behaalde een 1a te Marault in 2004

